

[Rytter.]

var det, der havde brugt det Udtryk? Var det ikke netop den Fuldmægtig, hvis Skrivelse man nu paaberaaber sig? Det viser sig altsaa, at den Erklæring, der er afgivet, før det var afgjort, hvem der skulde have Embedet, tydeligt og klart gik imod Delingen, men efter at der nu skal oprettes et nyt Embede i Nibe, gaar vedkommende pludselig over i en helt anden Retning og udtaler sig til Gunst for Nibe. Jeg synes ikke, man skal komme for meget ind paa denne Erklæring; jeg vilde ikke have gjort det, hvis den ærede Ordfører ikke netop havde paaberaabt sig den.

Ud fra disse Betragtninger er det vor Agt at stemme mod Lovforslaget, og vi tilraader Landstingets Medlemmer at stemme imod det. Vi synes, at den Udviklingslinie, man her kommer ind paa, er farlig for os alle. Vi mener, at der maa sættes en Stopper, thi det her foreslaaede er et Brud paa den Udviklingslinie, som er fastlagt af Rigsdagen, og som Administrationen havde Pligt til at følge. Vi mener, at det er farligt at bryde denne, fordi det kan sænke Dommerstanden ned i et andet Plan. Den højtærede Justitsminister sagde, at det bliver Lønningsraadet's Sag at give Dommerne en højere Løn. Det er en fattig Trøst. Jeg kan forsikre den højtærede Justitsminister, at det gaar ikke, at vi af Hensyn til Dommerfuldmægtigene vil have mange Dommerembeder, men samtidig vil sige til Lønningsraadet, at de skal have en højere Løn. Den Retningslinie, vi tidligere med Tilslutning fra Partierne var inde paa, var, at vel maatte der tages tilbørligt Hensyn til den stedlige Befolkning, men vi maatte først og fremmest se paa hele Landets Interesser.

Forslaget bliver nu vedtaget, det kan jeg trøste den højtærede Justitsminister med, men jeg vil ønske, at den Debat, der er ført her, maa sige til den højtærede Justitsminister, at han alligevel ikke fremtidig skal indlade sig paa noget saadant. Den højtærede Justitsminister ved nu, at han kan regne med et Flertal i Tinget, men kommer der Folk fra f. Eks. Kolding—Grindsted eller fra Vejle—Give og siger: Vi vil have det samme, som de har faaet i Løgstør—Nibe, kan den højtærede Minister dertil svare: Ja, jeg synes I har Ret, og at de samme Grunde kan gøres gældende her, men jeg vil nu alligevel ikke imødekomme Kravet, for det vil møde en kraftig Modstand i Landstinget, dels hos Juristerne — men det er ikke det vigtigste —, dels hos en Mand, der repræsenterer Sønderjylland, en Landsdel, der har faaet alt for

mange Dommere; denne Mand har set, hvad det vil sige, at man i Sønderjylland har faaet for mange Dommere, og denne Mand staar i Dag ved Siden af os og siger, at han ikke vil gaa med til det Princip, som man heroppefra har fulgt af Kærlighed til Sønderjylland; det var et forkert Princip, og jeg kæmper imod det, naar Talen er om det samlede Land.

Jeg vil tilraade Landstingets Medlemmer i saa stor Udstrækning som muligt at sige til den højtærede Justitsminister: Ikke længere ad denne Vej, lad det være et Skridt til Siden. Jeg henstiller derfor, at man stemmer imod Lovforslaget eller i hvert Fald, hvis man ikke vil det, at saa mange som muligt bliver siddende ned.

Justitsministeren (E. Thune Jacobsen):

Til det ærede Medlem Hr. Rytter vil jeg gerne først sige, at jeg har ikke skudt det ærede Medlem i Skoene, at det er ham, der har fastlagt det Princip, vi før talte om. I det, jeg har noteret ned, staar der kun, at jeg henviser til det i Aarene efter 1920 under daværende Minister Rytters Ministerperiode fastlagte almindelige Princip. Altsaa, jeg skyder ikke ham personligt noget i Skoene.

I øvrigt vil jeg i Anledning af de enkelte Ting, det ærede Medlem har sagt, bemærke følgende: Vi har et Arresthus i Nibe, der i Øjeblikket er i Brug, men det ærede Medlem maa ogsaa være klar over, hvorfor man har maattet tage det i Brug; det skyldes jo de ekstraordinære Forhold, idet vi maa skaffe f. Eks. Aalborg Aflastning derigennem, at det optager Arrestanter fra Aalborg By. Naar Forholdene engang bliver bedre, vil jeg haabe, vi kan nedlægge Arresthuset i Nibe.

Hvad Kontorholdsudgifterne angaar, som det ærede Medlem Hr. Rytter flere Gange har talt om, vil jeg give ham Ret i, at der egentlig ikke opnaas nogen synderlig Nedsættelse af disse Kontorholdsudgifter; men samtidig gør jeg opmærksom paa, at det ikke fra min Side i Bemærkningerne til Lovforslaget er fremhævet som et Motiv; det er en Bemærkning, men det er ikke en Motivering for Lovforslagets Fremsættelse.

Endelig vil jeg gerne pege paa Hr. Egeløvs Erklæringer, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Rytter fæstede sig ved. Man kunde maaske ogsaa udlede Forskellen mellem de to Erklæringer af noget andet — i hvert Tilfælde vilde det maaske være venligere over for Hr. Egeløv at give en anden Fortolkning. Den første Erklæring er jo af 20. December 1941, den anden